

Šećerna bolest jedan je od vodećih javnozdravstvenih problema u Republici Hrvatskoj, a uz to smo svjedoci kontinuiranog porasta broja oboljelih. Već dugi niz godina šećerna bolest nalazi se među deset vodećih uzroka smrti u RH, uz stalan trend porasta njezinog udjela u ukupnoj smrtnosti. Tako je u 2015. godini šećerna bolest bila na 7. mjestu ljestvice vodećih uzroka smrti s 3,06% udjela u ukupnoj smrtnosti, a već 2017. popela se na 4. mjesto i ima udio od 4,4% i 2.331 umrlih.

Inzulinski pripravci

Osoba sa šećernom bolesti tipa 1 liječenje zahtijeva nadoknadu inzulina kako ne bi bili životno ugroženi. Standard u liječenju, preporučen u stručnim smjernicama, primjena je intenzivirane inzulinske terapije. Za bazalne potrebe daje se inzulin dugog djelovanja, jedna ili dvije doze, te doza inzulina kratkog djelovanja prije svakog obroka. Moderni oblik inzulinskog liječenja je liječenje inzulinskim pumpama odnosno kontinuirana supkutana primjena inzulina. Za liječenje inzulinskim pumpama koriste se isključivo analozi humanih inzulina – lispro, aspart, glulizin, jer ovi pripravci ne stvaraju precipitate u kateterima pumpe kao što je to slučaj s humanim inzulinom. Inzulinski pripravci proizvode se DNK tehnologijom, čime se dobivaju rekombinantne humane strukture, a dostupan je niz analoga dobivenih modificiranjem molekule humanog inzulina. Općenito se inzulinski pripravci dijele na brzodjelujuće, srednjedugodjelujuće, dugodjelujuće, odnosno ultradugodjelujuće te inzulinske pripravke s bifazičnim djelovanjem.

Kako je pristup inzulinskom liječenju određen tipom šećerne bolesti tako se inzulinski pripravci nalaze uglavnom na Osnovnoj, odnosno dijelom i na Dopunskoj listi lijekova.

Bioidentični lijekovi

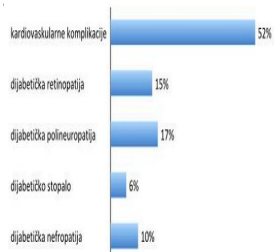
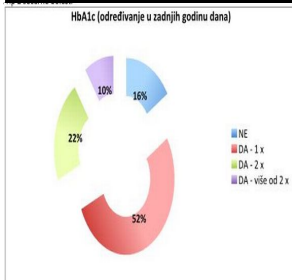

Samo u skupini dugodjelujućih inzulinskih pripravaka imamo biosličan lijek za inzulini glargin, a za sve ostale inzuline ne postoji eventualna zamjena. Osim vildagliptina, podskupina DPP-4 inhibitora na Listi lijekova HZZO-a ima još četiri izvorna lijeka (četiri različite djelatne tvari), odnosno njihove fiksne kombinacije s drugim lijekom za liječenje šećerne bolesti. Svi ovi lijekovi se nalaze na Listi B i nemaju generičku kopiju, što znači da pacijenti nemaju na raspolaganju odgovarajući lijek s istim svojstvima koji se ne doplaćuje.

Najnovija skupina lijekova su inhibitori suprijenosnika natrija i glukoze 2 (SGLT2). U Hrvatskoj su dostupna dva lijeka iz ove skupine i oba se nalaze na Listi B i doplaćuju se. Na listi A, bez doplate, pacijenti nemaju na raspolaganju niti jedan lijek iz ove podskupine. Isto tako, za niti jedan ovaj lijek ne postoji generička kopija. Agonisti (analoz) GLP-1 receptora su neinzulinski lijekovi za snižavanje glukoze u krvi koji se primjenjuju injekcijom pod kožu. Proizvode se uz pomoć rekombinantne tehnologije te spadaju u skupinu bioloških lijekova.

Zagrebačko dijabetičko društvo (ZADI)

Zagrebačko Dijabetičko Društvo

Jutarnji.hr

VEZANI SADRŽAJI

{loadposition related}